

PARAULA I VIDA

Cendra de conversió, dejuni i pregària

Els Bisbes de Catalunya volem que aquest proper dimecres dia 6, **Dimecres de Cendra**, quan comença la **Quaresma**, temps de conversió, preguem i dejunem d'una manera especial per les víctimes dels abusos i fem nostra la ferma determinació del Papa Francesc que assenyala que «l'abús sexual és un pecat horrible, completament oposat i en contradicció amb el que Crist i l'Església ens ensenyen» (21.9.17). Convé tenir present la Nota dels Bisbes de Catalunya «sobre la protecció dels menors», del dia 12 de febrer.

A tots ens toca aquesta sacsejada de consciències, que ens omple de vergonya i de dolor, per les notícies referides a abusos de menors, ja que alguns dels agressors eren persones consagrades o sacerdots. Els abusos a menors tenen lloc sobretot en les famílies (80%), i també en proporció menor (17%) en els centres educatius i mèdics, i encara més petit (3%) en les institucions religioses. Ho condemnem rotundament així com la cultura que els fomenta o justifica. És un greu problema que afecta tota la societat, i l'Església, com a part

de la societat, també se'n veu afectada. El problema és que alguns mitjans de comunicació i algunes autoritats focalitzen només el que pugui referir-se a l'Església. ¿Busquen el nostre descrèdit? Hem d'acceptar aquesta confusió, i demanar perdó pels germans que han pecat i han realitzat actes delictius. Cal fer neteja i serà llarg i molt dur per a tots. Ens solidaritzem amb el dolor de les víctimes, i demanem perdó també a totes les persones a qui el coneixement d'aquests fets ha escandalitzat i ha fet trontollar la seva confiança en l'Església.

En aquesta Quaresma, sofrem i preguem per les víctimes. Els Bisbes volem col·laborar en l'aclariment dels fets del passat i a trobar la manera d'ajudar les víctimes en el seu restabliment. Caldrà actuar amb determinació per protegir els infants i els adults vulnerables, eliminant tot tipus de tolerància o encobriment, i per erradicar de les nostres comunitats i de tota la nostra societat la cultura permissiva de l'abús sexual, econòmic, de poder i de consciència. I sobretot l'important és adoptar rigoroses mesures de prevenció, que impedeixin la seva repetició, a partir de la formació d'aquells a qui els seran confiades

tasques de responsabilitat i educatives, siguin laics o consagrats.

Amb tot, els Bisbes creiem que és just valorar la dedicació generosa i madura de tants sacerdots i religiosos, d'educadors en les escoles i el temps lliure, envers els infants i joves, i les seves famílies, i convé que els defensem de tota ombra de sospites generalitzades. Molt de treball ben fet així ho avala. I també no podem menystenir el dret que tota persona té a la presumpció d'innocència.

El compliment de la legislació vigent, canònica i civil, passa per posar en coneixement del Ministeri Fiscal els fets ocorreguts que poguessin constituir delictes contra la llibertat i indemnitat sexual, per a la valoració jurídica que correspongui; instar les víctimes que denunciïn els fets davant les autoritats civils; i informar la Congregació per a la Doctrina de la Fe per a qualsevol cas d'abús fonamentat. I posarem en pràctica el que el Papa Francesc amb els Presidents de les Conferències episcopals vulgui anar determinant per combatre aquestes accions deshonestes i delictives que tant afecten l'anunci de l'Evangeli.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Reunió de vicaris generals i episcopals de Catalunya

El dia 14 de febrer es van aplegar a la Casa del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat una representació dels vicaris generals i dels vicaris episcopals de les diòcesis de Catalunya. Hi foren presents representants dels bisbats de Tarragona, Urgell, Girona, Vic, Solsona, Barcelona i Sant Feliu. Va ser una reunió d'intercanvi fraternal dels temes que recauen sota la seva responsabilitat pròpia o delegada. Per Urgell hi va participar el Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira. El Bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés, va saludar breument els assistents, que van tenir temps per pregar junts, tenir un temps per a la reunió prevista i per compartir el dinar a la mateixa Casa de l'Església.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La resposta al patiment

En una època en que Pau VI va definir com de «trencament entre Evangeli i cultura», és important repensar el paper de la religió en la salut. Som hereus d'una època en que s'ha considerat la religió com a enemiga de la salut o d'una forma més soterrada, que les creences religioses i la vivència de la fe no guarden relació amb el món de la salut, que pertanyen a l'esfera d'allò que és irracional, no mesurable ni controlable. Però cada cop existeix més evidències de l'enorme efecte positiu de la fe sobre la salut, no sols en els processos de millora sinó en els processos d'afrontament al patiment i la mort.

Vivim una època en que hem esperat que la ciència i també la tècnica ens responguessin totes les qüestions, però malgrat els grans avenços, les grans

preguntes fonamentals segueixen estant vigents, i entre elles la pregunta del perquè del patiment.

En moments de dolor i patiment, quan aflora com un crit desesperat el «perquè», molta gent es troba ferida pel silenci de Déu, que es pot interpretar en aquells moments com indiferència de Déu, indiferència davant el mal, el dolor i les injustícies.

El llibre de Job ofereix unes pàgines terriblement humanes, en que es planteja aquesta i altres qüestions, sobre l'absència de Déu: «Tant de bo jo sabés trobar Déu, diu Job, m'arribaria fins al seu soli, exposaria la meua causa. Coneixeria les seves respostes, em faria càrrec de la seva rèplica» (Job 23). Segueixen fulls carregats de dolor, de preguntes, de desorientació i soledat, que ens poden resultar molt properes.

A tots, però sobretot a malalts, familiars, acompanyants, ens agradaria saber els motius i les raons del patiment i el mal. Amb Déu o sense, pertanyen al Misteri de l'existència humana, però també al Misteri de l'experiència humana i de l'experiència de Déu. Això és transcendent. Com diu Job (42,5): «Jo només et coneixia d'oïda, però ara t'he vist amb els meus ulls.»

Resulten aclaridores les paraules del camil P. Annaldo Pangrazzi quan ens diu: «Déu elegix el camí de la pobresa i de la debilitat per expressar la plenitud del seu amor.»

Montserrat Esquerda

Directora de l'Institut Borja de Bioètica i Delegada de Salut del Bisbat de Lleida

PALABRA Y VIDA

Ceniza de conversión,
ayuno y oración

Los Obispos de Cataluña queremos que este próximo miércoles día 6, **Miércoles de Ceniza**, cuando comienza la **Cuaresma**, tiempo de conversión, roguemos y ayunemos de una manera especial por las víctimas de los abusos y hacemos nuestra la firme determinación del Papa Francisco que señala que «el abuso sexual es un pecado horrible, completamente opuesto y en contradicción con lo que Cristo y la Iglesia nos enseñan» (21/09/17). Conviene tener presente la Nota de los Obispos de Cataluña «sobre la protección de los menores», del día 12 de febrero.

A todos nos toca esta sacudida de conciencias, que nos llena de vergüenza y de dolor, por las noticias referidas a abusos de menores, ya que algunos de los agresores eran personas consagradas o sacerdotes. Los abusos a menores tienen lugar sobre todo en las familias (80%), y también en proporción menor (17%) en los centros educativos y médicos, y aún más pequeño (3%) en las instituciones religiosas. Lo condenamos rotundamente así como la cultura que los fomenta o justifica. Es un grave problema que afecta a toda la sociedad, y la Iglesia, como parte de la sociedad, también se ve afectada. El problema es que algunos medios de comunicación y algunas autoridades focalizan sólo lo que pueda referirse a la Iglesia. ¿Buscan nuestro descrédito? Debemos aceptar esta confusión, y pedir perdón por los hermanos que han pecado y han realizado actos delictivos. Hay que hacer limpieza y será largo y muy duro para todos. Nos solidarizamos con el dolor de las víctimas, y pedimos perdón también a todas las personas a las que el conocimiento de estos hechos ha escandalizado y ha hecho tambalear su confianza en la Iglesia.

En esta Cuaresma, sufrimos y rogamos por las víctimas. Los Obispos queremos colaborar en el esclarecimiento de los hechos del pasado y encontrar la manera de ayudar a las víctimas en su restablecimiento. Habrá que actuar con determinación para proteger a los niños y los adultos vulnerables, eliminando todo tipo de tolerancia o encubrimiento, y para erradicar de nuestras comunidades y de toda nuestra sociedad la cultura permisiva del abuso sexual, económico, de poder y de conciencia. Y sobre todo lo importante es adoptar rigurosas medidas de prevención, que impidan su repetición, a partir de la formación de aquellos a quienes les serán confiadas tareas de responsabilidad y educativas, sean laicos o consagrados.

Con todo, los Obispos creemos que es justo valorar la dedicación generosa y madura de tantos sacerdotes y religiosos, de educadores en las escuelas y el tiempo libre, para con los niños y jóvenes, y sus familias, y conviene que los defendamos de toda sombra de sospechas generalizadas. Mucho trabajo bien hecho así lo avala. Y también no podemos menospreciar el derecho que toda persona tiene a la presunción de inocencia.

El cumplimiento de la legislación vigente, canónica y civil, pasa por poner en conocimiento del Ministerio Fiscal los hechos ocurridos que pudieran constituir delito contra la libertad e indemnidad sexual, para la valoración jurídica que corresponda; instar a las víctimas a que denuncien los hechos ante las autoridades civiles; e informar a la Congregación para la Doctrina de la Fe para cualquier caso de abuso fundamentado. Y pondremos en práctica lo que el Papa Francisco con los Presidentes de las Conferencias episcopales quiera ir determinando para combatir estas acciones deshonestas y delictivas que tanto afectan el anuncio del Evangelio.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Celebació de la Setmana de
la Família fins al dia 10 de març

Les delegacions de Pastoral Familiar de les diòcesis catalanes han organitzat la Setmana de la Família, que se celebra de l'1 al 10 de març, amb el lema «La Família, bressol i referent de la nova humanitat», amb l'objectiu de potenciar la família com a bé de construcció social.

Perquè la família és el lloc on l'amor de Jesús, de l'Home Nou, on la humanitat renovada descobreix la joia de viure en pau i estimació, com ho va voler posar en relleu el Sant Pare a la darrera Trobada Mundial de la Família celebrada a Dublín, amb la seva exhortació *La joia de l'amor*.

La Delegació de Família i Vida del Bisbat d'Urgell us proposa que en feu reflexió i pregària durant la setmana, ja sigui en el grup de catequesi, en el grup de Vida Creixent, amb aquells que venen a formar-se, a aprendre o a fer voluntariat, amb el res

del rosari; que en feu esment i record a les dues celebracions dominicals i a les vesperines, fent-ne partícips alguna família de les vostres parròquies, amb un signe, encenent una candela, aportant una fotografia... i pregant amb alguna de les pregàries que la delegació ofereix.

Si s'escau, en la Missa Familiar de la Parròquia també hi podeu afegir les pregàries específiques, i que els nois i noies en siguin protagonistes.

Amb la seva decisió d'estimar-se, les famílies entren en el somni de Déu i des d'ell confirmen als joves que viure

en l'amor és possible.

Aquesta Setmana de la Família ens convida a renovar l'amor familiar que és la força per als joves, companyia per als grans i esperança per a la humanitat.

«La Família, bressol i referent de la nova humanitat»

La nostra societat té com a puntal la família pel seu creixement humà, cultural i espiritual i tot i que l'últim diumenge de desembre se celebra litúrgicament la Sagrada Família, també hem d'anunciar als quatre vents la riquesa de la Família, bressol de la vida i de l'amor i fer-ne molt ressò, amb la pregària, conferències i accions de convivència familiars. El lema d'aquest any, «La Família, bressol i referent de la nova humanitat», vol remarcar que l'AMOR, aquest amor de l'Home Nou, Jesús, que no es cansa de generar Vida, es bressola, acarona, s'alimenta i s'irradia en el Si de la família. La família d'ahir, la família d'avui, la família Nova, la Nova Humanitat present avui, que hem d'acollir i estimar.

Ens pot semblar que la família d'avui, quan es dedica tant temps al treball, vivim en la pluriculturalitat, on hi ha trencaments... on el jove tenen accés a altres sistemes d'aprenentatge, no s'és capaç d'educar. No és cert, és en l'entorn familiar que eduquem. Organitzant-se, dialogar amb la parella, acceptant que la tasca que fem a fora és un do de Déu en la cooperació del creixement del món.

Com el Papa Francesc ens diu, la Família és un espai lluminós, alegre, de convivència gratuïta, de realització personal, que amb l'ajut de la pregària, de les petites accions fetes amb amor, del compartir, esdevé Família Unida.

Mn. Josep Montoya i Conxita Salvadó
Delegats de Família i Vida d'Urgell

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Heus aquí el primer pas per créixer en el camí de la fe: escoltar. Abans de parlar, escoltar» (14 de desembre).

@Pontifex: «La nostra vida difon llum quan es consumeix en el servei. El secret de la joia és viure per servir» (15 de desembre).

@Pontifex: «Déu entra a la història i ho fa amb el seu estil original: la sor-

presa. El Déu de les sorpreses ens sorprèn sempre» (22 de desembre).

@Pontifex: «L'Església creix amb la sang dels màrtirs, homes i dones que donen la vida per Jesús. En són molts a dia d'avui, tot i que no siguin notícia» (27 de desembre).

Presentació a Barcelona d'*Urgellia*

El Bisbat d'Urgell juntament amb la Biblioteca de Catalunya van presentar el volum 19è de la revista *Urgellia*, editada per la Fundació Societat Cultural Urgel·litana, en un acte a Barcelona, el dia 6 de febrer, a la Sala de la Caritat de la Biblioteca de Catalunya.

L'acte fou presidit per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, i la Sra. Eugènia Serra i Aranda, Directora de la Biblioteca de Catalunya. Hi van intervenir Mn. Benigne Marquès, Canonge-Arxiu dels Arxius Diocesà i Capitular del Bisbat d'Urgell; el Dr. Josep Moran, Director de l'Oficina d'Onomàs-

tica de l'Institut d'Estudis Catalans, que parlà del document dels *Greuges de Guiscard Isarn*, senyor de Caboet; i el Dr. Jesús Alturo, Catedràtic de Paleografia, Codicologia i Diplomàtica de la Universitat de Barcelona, que parlà del segon lliurament del *Diplomatari d'Organyà* i la seva capital importància.

Mons. Vives i la Directora Sra. Serra van cloure l'acte posant en relleu com el Bisbat d'Urgell vol continuar apostant per la cultura al servei del país i de tots els ciutadans i explicà les darreres obres de millora patrimonial realitzades com la restauració de 16 pintures sobre tela del segle XVI, pro-

cedents de la Catedral de Santa Maria d'Urgell, la restauració de les quals ha promogut el Museu Diocesà d'Urgell, i la remodelació i ampliació del Museu Diocesà, després de tota la nova seu de l'Arxiu de l'Església d'Urgell a l'antiga Capella dels Dolors.

L'Arquebisbe d'Urgell va aprofitar l'acte i la presència de la Dra. Carme Batlle, membre del Patronat de la revista *Urgellia*, per comunicar que la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes de l'Ateneu Universitari Sant Pacià la investirà Doctora Honoris Causa el proper 30 de maig, notícia que aixecà un fort aplaudiment dels assistents.

Formació de Germanes Carmelites a Tartera

Els dies 8 al 10 de febrer, a la Residència de la Immaculada «Pla de Tartera» (Prats de Cerdanya) va tenir lloc un cap de setmana formatiu i d'actualització espiritual d'una trentena de Germanes Carmelites de Sant Josep encapçalades per la Vicària de l'Institut, Gna. Susana García, i per la Superiora de la Comunitat de Prats de Cerdanya, Gna. Petra García.

El diumenge 10 de febrer, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives va poder fer-s'hi present i celebrar-hi l'Eucaristia dominical. A la seva homilia animà les germanes de l'Institut a viure amb alegria el seu propi carisma a imitació de la Mare Fundadora Rosa Ojeda.

Acabada l'Eucaristia, l'Arquebisbe va beneir en presència de les Germanes Carmelites les obres de millora i condicionament que s'han realitzat a la Residència la Immaculada de Prats de Cerdanya que han permès adaptar la sala de treball a l'ús de les noves tecnologies modernes. També va beneir un nou ascensor que s'ha instal·lat a la residència. A continuació, Mons. Vives pogué compartir una estona de diàleg amb les religioses on els va explicar la seva experiència en la Jornada Mundial de la Joventut a Panamà amb el Papa Francesc, que va ser un moment joiós per a l'Església. L'Arquebisbe exhortà les germanes religioses que poguessin recuperar i llegir els discursos del Papa adreçats als joves. També pogué visitar i parlar amb Mn. Enric Bonet ja ancià, que resideix en aquella residència. La joiosa convivència clogué amb una pregària per la Gna. Pilar Lizarralde traspassada repentinament la matinada d'aquell diumenge a la casa de Sant Josep d'Horta on resideixen les germanes majors o malaltes de l'Institut.

Formació de Seminaristes

Dimarts 5 de febrer, l'Arquebisbe Joan-Enric Vives va presidir l'Eucaristia al Seminari Major Interdiocesà i després del sopar va exposar ell mateix la primera sessió habitual al SMI de formació del segon quadrimestre, que va començar el dia abans a les facultats.

L'Arquebisbe va exposar un balanç del més rellevant viscut a la recent MJM de Panamà amb el Papa Francesc i els centenars de milers de joves.

I també va ajudar a comprendre més ordenadament el que implica la pre-

visió d'abusos a menors en l'Església i en la societat, i a formar-se una opinió contrastada envers aquest tema, amb perspectiva vocacional reformada.

Hi foren presents els formadors i pogué donar-se un bon clima de diàleg, perquè els seminaristes aportessin les seves qüestions i neguits, amb sentit d'Església i d'esperança i confiant en l'ajut de la gràcia que mai no els faltarà.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / Sl 31 / Mc 10,17-27]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Josep Joan de la Creu, religiós franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6,16-18]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), verge reformadora clarissa.

7. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.; beat Faust Míguez, prev.

9. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Obla-

tes benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

10. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús, rel., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

Diumenge VIII de durant l'any (C)

COMENTARI

Quins fruits donem a la nostra vida

És molt fàcil ser jutge dels altres. No ens costa gaire veure els defectes dels germans. Però Jesús posa una comparació molt clara: *¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec?* És evident que no: si cap d'ells no s'hi veu com podran evitar caure en un clot? I posa un altre exemple: *No hi ha cap deixeble més intruït que el mestre; només un cop formats els deixebles arriben a ser com el seu mestre.* No oblidem que sovint als evangelis Jesús és anomenat «Mestre». Per tant, nosaltres no som mestres de ningú. Només n'hi ha un que és un veritable mestre, el Senyor.

Per això no podem fer de mestres ni de jutges. Sobretot perquè com diu Jesús, normalment som tant o més pecadors que els nostres germans: *¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull?* Com puc intentar corregir el defecte d'un germà meu si jo el tinc i molt més accentuat que el que té el meu germà? Això vol dir que no som prou sincers, que no mirem prou com és la nostra vida, quins són els fruits que donem: *No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits.*

El mateix ens diu la primera lectura: *El fruits de l'arbre demostren el bon conreu.* Cal esperar al final de la vida: *No facis l'elogi de ningú abans que no hagi estat examinat, és llavors que l'home serà posat a prova.* Quantes vegades ens equivoquem en fer judicis de persones perquè tard o d'hora ens adonem de com d'equivocat n'era el nostre judici.

Sant Pau ens recorda que sí podem donar fruits de vida cristiana però no nosaltres sinó Jesucrist: *Donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist.* Per això ens recomana: *Mantenu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament, segurs que en el Senyor, el vostre treball no serà en va.* Per tant, seguim el nostre mestre Jesús; llavors girem els ulls a la nostra vida per donar bons fruits de vida cristiana, i no ens fixem en els defectes dels altres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 27,4-7)

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova.

▶ Salm responsorial (91)

R. *És bo de lloar-vos, Senyor.*

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor / i de nit, la vostra fidelitat. R

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor, / creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,54-58)

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Esclat: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teua victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'Agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, mantenu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (Lc 6,39-45)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre. ¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et traureu aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà. No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 27,4-7)

Cuando se agita la criba, quedan los desechos; así, cuando la persona habla, se descubren sus defectos. El horno prueba las vasijas del alfarero, y la persona es probada en su conversación. El fruto revela el cultivo del árbol, así la palabra revela el corazón de la persona. No elogies a nadie antes de oírlo hablar, porque ahí es donde se prueba una persona.

▶ Salmo responsorial (91)

R. *Es bueno darte gracias, Señor.*

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzará como un cedro del Líbano: / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / mi Roca, en quien no existe la maldad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,54-58)

Hermanos: Cuando esto corruptible se vista de incorrupción, y esto mortal se vista de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra que está escrita: «La muerte ha sido absorbida en la victoria. ¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?». El aguijón de la muerte es el pecado, y la fuerza del pecado, la ley. ¡Gracias a Dios, que nos da la victoria por medio de nuestro Señor Jesucristo! De modo que, hermanos míos queridos, manteneos firmes e incommovibles. Entregaos siempre sin reservas a la obra del Señor, convencidos de que vuestro esfuerzo no será vano en el Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,39-45)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los discípulos una parábola: «¿Acaso puede un ciego guiar a otro ciego? ¿No está el discípulo sobre su maestro, si bien, cuando termine su aprendizaje, será como su maestro? ¿Por qué te fijas en la mota que tiene tu hermano en el ojo y no reparas en la viga que llevas en el tuyo? ¿Cómo puedes decirle a tu hermano: "¿Hermano, déjame que te saque la mota del ojo", sin fijarte en la viga que llevas en el tuyo? ¡Hipòcrita! Sácate primero la viga de tu ojo, y entonces verás claro para sacar la mota del ojo de tu hermano. Pues no hay árbol bueno que dé fruto malo, ni árbol malo que dé fruto bueno; por ello, cada árbol se conoce por su fruto; porque no se recogen higos de las zarzas, ni se vendimian racimos de los espinos. El hombre bueno, de la bondad que atesora en su corazón saca el bien, y el que es malo, de la maldad saca el mal; porque de lo que rebosa el corazón habla la boca.»